(గత సంచిక తరువాయి)

9

మార్స్ లాంచ్ స్టేషన్, ఫ్లోరిడా

ఓ పెద్ద కాన్ఫరెన్స్ రూంలో కుర్చోనుంది రిషీ ఫ్యామిలీ. రెండ్రోజుల ముందే దగ్గర లో ఉన్న హోటల్ లో దిగారు వాళ్ళు. అప్పటికే నానా రకరకాల మెడికల్, సైకలాజికల్ టెస్టులు చేశారా స్పేస్ ట్రావెల్ కి సరిపోతారో లేదో అని. ఊళ్లో పక్కనే ఉన్న క్యాసినోకి కూడా వెళ్ళనీకుండా ఆపెయ్యడంతో బాగా ఫ్రస్ట్రేషన్ లో ఉన్నాడు మల్లి. హాలు బైట ఎవరో వస్తున్నట్టు చప్పుడవ్వడంతో అందరూ అలర్టయ్యారు.

అంతలో, తలుపులు తోసుకుని హడావిడిగా లోపలికొచ్చిందో ఆఫీసర్. జీన్స్, టీషర్ట్ లో చాలా ఫిట్ గా, స్మార్ట్ గా ఉంది. తన గ్లాసెస్ క్లియర్ గా ఎదుటి వాళ్లని గుర్తుపట్టి వాళ్ళ పేర్లనీ, ఇన్ఫర్మేషన్ నీ తన కళ్ల ముందున్న తెరలో చూపెడుతున్నాయి. తను డైరెక్ట్ గా వెళ్ళి రిషీకి షేక్ హ్యాండిస్తూ

"హాయ్, ఐ యామ్ నందూ. చీఫ్ ట్రైనర్ ఆఫ్ మార్స్ ట్రావెల్స్." అంది.

యంగ్ అండ్ డైనమిక్ గా ఉన్న ఆ అమ్మాయి చీఫ్ అంటే తనని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండిపోయారు అందరూ.

"తక్కువ శాలరీ ఇచ్చి పెట్టుకోనుంటారీ అమ్మాయిని, నాకేదో డౌట్ గా ఉంది వీళ్ళ మీద." నసిగాడు మల్లి.

"రేయ్, చిన్నగా! ఆ అమ్మాయి వింటే బాగుండదు. చూట్టానికి ఇండియన్ లా ఉంది కూడా." అన్నాడు జగదీశ్.

"అవునన్నోయ్, మన వాళ్ళు ఈ దేశంలో చాలా స్టేట్స్ ని కబ్జా చేసి, పాపం అమెరికన్లని తరిమేశారంటా. వాళ్ళు బాగా గొడవచేస్తే అక్కడక్కడా జాలిపడి మైనారిటీ హక్కులు కల్పిస్తున్నారంట. ఇంకెంత మందిని ఇళ్ళల్లో పనికి కూడా పెట్టుకుంటున్నారంట." అన్నాడు నోటిమీద వేలు పెడుతూ.

"అవన్నీ సరే గానీ, ఇక్కడే పెరిగినమ్మాయిలాగుంది. మన భాషలు వచ్చంటారా?" అంది సునంద.

తన గురించే జరుగుతున్న సంభాషణ వింటూ చిరునవ్వుతో అందరినీ కూర్చోమని సైగచేస్తూ, ఎదురుగా ఉన్న స్క్రీన్ దగ్గర నిలబడింది తను.

సునంద వైపు వేలు చూపిస్తూ "మీరు, మీరు చెప్పండి మార్స్ కి ఎందుకు వెళ్ళాలనుకుంటున్నారో?" అంది దృఢంగా.

అందరూ షాక్ తిన్నారొక్కసారిగా తన తెలుగు విని. మల్లి చిన్నగా విసిల్ వేసి "ఫ్లోరిడాని తెలుగువాళ్లు పంచుకురాన్న మాట." అన్నాడు అందరికీ వినిపించేటట్టు.

నందూ కోపంగా చూస్తే "అదేనండీ, మా వాడి పెళ్ళికోసం బయల్దేరాం. మార్స్ కి కూడా ఓ టూరేసినట్టుంటది కదా అని మా ఫ్యామిలీని గూడా తీస్కెల్తన్నాడు మా అన్నాయ్." అన్నాడు మాట మారుస్తూ మల్లి.

"వావ్! పెళ్ళి కోసం మార్స్ దాకా వెల్తున్న ఫస్ట్ ఫ్యామిలీని మిమ్మల్నే చూస్తున్నా. అయినా ఇప్పట్లో ఇష్టముంటే కలిసుంటున్నారు, లేకపోతే విడిపోతున్నారు. ఇంత కష్టపడి పెళ్ళి చేస్కోని, రేపు విడిపోవాల్సొస్తే?"

"మేడమ్, ప్లీజ్. పెళ్ళి ముందు అలాంటి అశుభాలు మాట్లాడొద్దు." వారించాడు జగదీశ్ చెయ్యూపుతూ.

"నిజాలు మాట్లాడితే మీకు అశుభాల్లానే అనిపిస్తాయ్. ఎనీవేస్, మీ మనీ, మీ ఇష్టం." అంది భుజాలెగరేస్తూ.

రిషికీ కోపమొచ్చినా నందూ మొహాన్ని చూస్తూ ఏమీ అనలేకపోయాడు.

వెనకున్న స్క్రీన్ మీద 'ట్రైనింగ్ ప్రోగ్రాం ప్లాన్' అని రావడం మొదలవడంతో నందూ సర్దుకుని "మిమ్మల్ని రాబోయే మూడు రోజులూ కొంచెం ఇబ్బంది పెట్టబోతున్నాను. ప్లీజ్ అందరూ ఓపికతో ఉండాలి..." అని ఇంకా ఏదో చెప్పేంతలోనే మల్లి పైకి లేచి చకచకా బైటకి నడవబోయాడు.

నందూ షాక్ తిని "హలో, ఎక్కడికండీ? వుయ్ ఆర్ జస్ట్ స్టార్టింగ్!" అంది.

"ఏం లేదు మేడమ్, నాకు ఇబ్బంది పడటమంటే చాలా ఇబ్బంది. అందుకే మిమ్మల్ని ఇబ్బందిపెట్టకూడదని ముందే వెళ్ళిపోతున్నాను. లాంచ్ రోజు కలుద్దాం మళ్ళీ!" అని ముందుకెళ్ళబోయాడు.

రిషీ కిసుక్కున నవ్వి "బాబాయ్, ప్లీజ్. వచ్చి కుర్చో. ఆ అమ్మాయికి హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చేలా ఉంది. ముందు రోజే నీ తడాఖా చూపిస్తే ఇంక ముందు ముందు ఎలా భరిస్తుందో నిన్ను?" అన్నాడు.

"మా వాడు చెప్పాడు కదా అని కుర్చుంటున్నా, లేకపోతే ఇప్పటి కల్లా దగ్గరున్న క్యాసినోలో ఓ చక్రం తిప్పేవాణ్ణి." అంటూ మళ్ళీ సీట్లో వచ్చి పడ్డాడు.

గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుని స్క్రీన్ పైనున్న విషయాలు చెప్తోంది నందూ.

"మార్స్ కి వెళ్ళాలంటే ఇప్పటి లేటెస్ట్ టెక్నాలజీతో నాలుగు రోజులు పడుతుంది. మొదట్లో ఆరు నెలల దాకా పట్టేది కానీ తర్వాత బాగా తగ్గింది. మీ అందరికీ స్పేస్ క్రాఫ్ట్ లో ఎలా ఉండాలో ట్రైన్ చేస్తాం ఈ మూడు రోజుల్లో. కొన్ని స్పెషల్ టెస్టులు కూడా ఉంటాయి."

"ఇప్పటికే మీ వాళ్ళు సగం రక్తం లాగేశారు వంద రకాల టెస్టులు చేసి. ఇంకా ఏం టెస్టులమ్మా!" అంది సునంద ఇంజక్షన్లతో నొప్పిగా ఉన్న భుజం మీద రుద్దుకుంటూ.

"ఇవి వేరే ఆంటీ. బ్లడ్ తో పనిలేదు." అంది నందూ.

"ఈసారి మనుషుల్నే పిండేయ్యాలని డిసైడయ్యారొదినా, చిన్నచిన్న బ్లడ్డు సీసాలు చాలట్లేదంట" అన్నాడు మల్లి చల్లగా.

బుసకొట్టినట్టు చూసింది నందూ.

“చూడండి, మీరు వెళ్తోంది మయామీ బీచ్ కి కాదు, మార్స్ కి. ఆ ప్రయాణంలో వచ్చే ఇబ్బందులకి సిద్ధంగా ఉండాలి. ప్లీజ్, మీరందరూ సీరియస్ గా ఫాలో అవ్వాలి ఈ ట్రైనింగ్ ప్రోగ్రాం. నేను చివరికి ఓకే చేస్తేనే మీ ప్రయాణమైనా, ఈ పెళ్లైనా!” అంది అందరి వైపూ చూస్తూ.

“అసలీ కష్టాలేం పడకుండా ఉండకూడదనే కదా, కోట్లు తగలేసింది. ఇంకా ఈ ట్రైనింగ్ లేంటి? మాకు సహాయంగా ఎవరైనా ఉంటే సరి స్పేస్ క్రాఫ్ట్ లో.” అన్నాడు జగదీశ్ ‘డబ్బులన్నీ ఎక్కడికి పోతున్నాయో’ అన్నట్టుగా ఫేసు పెట్టి.

“కరెక్టన్నాయ్, ఎయిర్ హోస్టెస్ లాగా స్పేస్ హోస్టెస్ ఎవరైనా...” అంటూ అదో రకంగా నవ్వాడు మల్లి.

నందూ అసహాయంగా రిషీ వైపు చూసింది.

“కొంచెం అందరూ తనకి గ్యాప్ ఇస్తారా? ఓ మీద పడిపోతున్నారు. తన పని తనని చెయ్యనివ్వండి. మీ గొడవకి, ట్రైనింగ్ కి ముందే మనల్ని ఫెయిల్ చేసేలా ఉంది.” అన్నాడు వెనక్కి తిరిగి రిషీ కోపంగా. అందరూ సైలెంటైపోయారు.

నందూ చకచకా మూడు రోజుల ప్రోగ్రాం ఏంటో చెప్పి, వాళ్ళందరినీ ఓ చిన్న వ్యాన్ లో దగ్గరలో ఉన్న హ్యాంగర్ కి తీసుకెళ్లింది. ఆ హ్యాంగర్ లోపల ఓ ఫుట్ బాల్ స్టేడియం అంత స్థలం ఉంది. రకరకాల విమానాలూ, స్పేస్ క్రాఫ్ట్ లూ పెట్టున్నాయ్ అక్కడక్కడా. పైన పెద్ద పెద్ద క్రేన్ లు హేవీ మెటీరియల్స్ ని అటూ ఇటూ మోస్తున్నాయి. ఏదో కొత్త లోకంలోకి వచ్చినట్టుంది వాళ్లకి.

“అటు చూడండి ఆ మూల రెడ్ కలర్ లో ఉందే అదే మీ స్పేస్ క్రాఫ్ట్. “అంది నందూ చెయ్యి చూపిస్తూ. నీలూ, రిషీ పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళారు ముందు. అందరికీ లోపలి విషయాలన్నీ వివరించి చెప్పింది నందూ.

“ఈ సీట్ నాది, ఫ్రంట్ వ్యూ బాగా కనిపిస్తది.” అన్నాడు మల్లి ఓ సీట్ లో సెటిల్ అవుతూ.

“కుదరదు, మీరు వేరే సీట్ చూస్కోండి.” అంది నందూ.

“చూడన్నాయ్, ఈ అమ్మాయి అన్నిటికి అడ్డం చెప్తోంది. ఏ ఇక్కడెవడన్నా వీ.వీ.ఐ.పీ కుర్చుంటాడా?”

“అంత కన్నా ఎక్కువ, మీ పైలట్ కుర్చుంటాడు.” అంది నవ్వుతూ.

“ఛ, సర్లే, ఆ విండో సీటు మీద కర్చీఫేస్తన్నా ఐతే.” అన్నాడు అక్కడికి మారిపోతూ.

తర్వాత రోజంతా స్పేస్ క్రాఫ్ట్ లోకి ఎక్కడం, దిగటం, లోపల ఏదైనా జరిగితే ఏం చెయ్యాలో, భూమ్మీద కంట్రోల్ సెంటర్ కీ, మార్స్ వాళ్ళకీ మెసేజ్ ఎలా పంపాలో ప్రాక్టీస్ చేయించింది వాళ్లతో. రిషీకి కొన్ని బాధ్యతలు కూడా ఇచ్చింది పైలట్ కి సహాయంగా ఉండటానికి.

నెక్స్ట్ డే పొద్దున్నే హోటల్ నుండి సరాసరి ఒక ఎరోప్లేన్ దగ్గరికి తీసుకెళ్లారు వాళ్లని. ముందే అందరినీ టైట్ గా ఉండే బాడీ సూట్ లు వేస్కోమన్నారు. ఇబ్బందిగా ఉన్నా కష్టపడి వేస్కున్నారంతా. ఆ విమానం వెనక భాగం వైపు తెరిచి ఉంది. లోపల ఖాళీగా ఉంది. అక్కడే రెడీగా ఉంది నందూ నల్ల బాడీ సూట్ తో, మెరిసే గాగుల్స్ తో.

“గుడ్ మార్నింగ్, నిన్న మీకు చెప్పినట్టు, స్పేస్ లో గ్రావిటీ ఉండదు. ఆ స్టేట్ లో ఎలా ఉంటుందో తెలియడానికే ఈ ట్రైనింగ్.” అంటూ అందరినీ లోపలికి తీసుకెళ్లింది.

మామూలు విమానాల్లో ఉన్నట్టు ప్యాసింజర్ సీట్లు లేవు లోపల. ఓ అంచుకి ఫోల్డ్ చేసున్న సీట్లని తెరిచి కుర్చున్నారందరూ. అందరికీ గుండెలూ అదురుతున్నాయి. మార్స్ అంటే టికెట్ కొనుక్కోని, స్నాక్స్ తింటూ వెళ్ళే ప్లేస్ కాదని అర్థమౌతోంది మెల్లగా.

విమానం బాగా పైకెళ్ళాక ఒక ఛాంబర్ లోకి తీసుకెళ్లింది నందూ అందరినీ. ఆ ఛాంబర్ గోడల చుట్టూ, సీలింగ్, ఫ్లోర్ మీద మెత్తని ప్యాడింగ్ ఉంది. ఏం జరిగినా, ఎవరికీ దెబ్బ తగలకుండా. తన చుట్టూ చేరిన వాళ్లని చూస్తూ అంది “మనకి 40-50 సెకన్ల వరకే ఈ గ్రావిటీ లెస్ స్టేట్ ఉంటుంది. నేను చెప్పినప్పుడు అందరూ చేతులు ముందుకి చాచి కాళ్లని వెనక పైకి లేపండి, ఈత కొడుతున్నట్టు గా.” అంది.

“ఏమైనా తేడాలొస్తే ముందుకి పడి మా పళ్ళు రాలితే!?” అన్నాడు మల్లి దిక్కులు చూస్తూ.

అది పట్టించుకోకుండా “3...2...1...గో” అంది నందూ. ఉన్నట్టుండి గాల్లో తేలుతున్నారందరూ. రిషీ అలా గాల్లో తేలి గోడలని తంతూ అటూ, ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. జగదీశ్, సునందలు చేతులు పట్టుకుని మెల్లగా అక్కడే తేలుతున్నారు. మల్లి తలకిందులుగా తిరిగిపోయి ఉక్కిరిబిక్కిరైతే నందూ అతన్ని మామూలుగా తిప్పింది. ఒక్క నిమిషం పాటు బరువు తెలీకుండా పక్షుల్లా మారిపోయారందరూ. అదో విచిత్రమైన స్టేట్. పురోహితుడు స్వలా మాత్రం గట్టిగా ఒక పక్కనున్న హ్యాండిల్ పట్టుకుని నించున్నాడు మిగతా వాళ్ళ విన్యాసాలు చూసి నవ్వుతూ. చివరికి నందూ సిగ్నల్ తో అందరూ మళ్ళీ కాళ్లని కిందికి తిప్పారు. ఒక్క క్షణంలో కింద అతుక్కుపోయారు.

అలా ఇంకో మూడు సార్లు చేసాక కిందికి ల్యాండ్ అయ్యింది వాళ్ళ ఎరోప్లేన్. నందూ అందరితో “ఎలా అనిపించింది? ఆర్ యూ ఆల్ రైట్?” అడిగితే, నోరుకి అడ్డంగా చెయ్యి పెట్టుకోని అర్జంట్ గా బాత్రూం వైపు పరిగెత్తాడు మల్లి. జగదీశ్ నవ్వుతూ “పర్లేదు, మేము ఓకే. ఇలాంటి టెక్నాలజీ మా ఊళ్లో పెడితే ట్రాఫిక్ గొడవ లేకుండా గాల్లో తేలుతూ వెళ్లొచ్చు.” అన్నాడు నవ్వుతూ.

కొంచెం సేపు రిలాక్స్ అయ్యాక మళ్ళీ వాళ్లకి అంతరిక్షం గురించిన విషయాలూ, దానికి సంబంధించిన మెటీరియల్స్ చదవమని ఇచ్చింది నందూ. “ఈ ట్రైనింగులతో పెళ్ళి కి కాదు, మిలిట్రీలో చేరడానికెల్తున్నట్టుంది.” అని నసుగుతూ టైం పాస్ చేశాడు మల్లి.

చివరి రోజు ట్రైనింగ్. అందరినీ ఆ స్పేస్ స్టేషన్ కి దూరంగా ఉన్న ఒక పెద్ద బిల్డింగ్ కి తీసుకెళ్లింది నందూ. అక్కడి రెండో ఫ్లోర్ లో ఉన్న పెద్ద విండోలో నుండి చూస్తే బిల్డింగ్ మధ్య భాగంలో ఒక పెద్ద సర్కిల్ షేప్ లో ఉన్న డివైజ్ కనపడుతోంది. దానికి రెండు వైపులా రెండు చిన్న క్యాబిన్స్ అటాచ్ చేసున్నాయి.

"ఏంటి మా ఊళ్ళో జరిగే ఎగ్జిబిషన్ లో పెట్టే రైడ్ లాగుంది. ఒక్కసారి ఇద్దరి నే ఎక్కిస్తారా?" అన్నాడు మల్లి.

"అలాంటిదే, మీరు స్పేస్ క్రాఫ్ట్ లో పైకెళ్ళేటప్పుడు, చాలా ఫోర్సెస్ మీ బాడీమీద పని చేస్తుంటాయి. అవి తట్టుకోగలరో లేదో తెలియడానికే ఈ టెస్టు." అంటూ రిషీనీ, సునందనీ పంపింది ముందు. ఆ మిషన్ వేగంగా తిరిగుతున్నారిషీ, సునందలు లోపల బానే తట్టుకుని నిలబడగలిగారు కానీ కిటికీ లోంచి వాళ్ళ వేగాన్ని చూస్తున్న జగదీశ్ కే కళ్ళు తిరిగాయి. ఎందుకైనా మంచిదని తన టర్న్ వచ్చినప్పుడు చేతిలో వొమిట్ బ్యాగులు పట్టుకుని కూర్చున్నాడు. మల్లి మాత్రం తిరిగి బైటికొచ్చాక ఆ తిప్పే ఆపరేటర్ అంతు చూస్తానంటూ హడావిడిగా అటూ ఇటూ తిరిగాడు కాసేపు. మొత్తానికి చిన్న చిన్న ఇబ్బందులు పడ్డా, అందరూ ఆ టెస్టులో పాసయ్యారు.

చివరికి అన్ని టెస్ట్ రిసల్ట్స్ చూసి, అందరినీ ప్రయాణానికి 'ఓకే' అని స్టాంపేసింది నందూ. ఆ ఆనందంలో ఆమెని అమాంతం హగ్ చేసుకున్నాడు రిషీ. ఏం చేశాడో తెలిసి ఇబ్బందిగా వెనక్కొస్తున్నప్పుడు "ఏరా! ఆగి పోదామా మరి, ఇక్కడే పెట్టుకుందాం పెళ్ళి , జస్ట్ పెళ్ళి కూతురు ఛేంజ్ అంతే." అన్నాడు మల్లి అతని చెవిలో. దెబ్బ తిన్నట్టు చూసి, ఒక్క క్షణంలో తేరుకుని, "నందూ, మమ్మల్ని ఇంత కేర్ ఫుల్ గా ట్రైన్ చేసి పాస్ చేసినందుకు, నీకు మా ఫ్యామిలీ అంతా ఈ ఈవినింగ్ పార్టీ ఇద్దామనుకుంటున్నాం. ప్లీజ్ యూ నీడ్ యాక్సెప్ట్ ఇట్." అన్నాడు పెద్దగా.

నవ్వింది తను తల వాల్చి.

10

ఆ రోజు సాయంత్రం అందరూ లేజీగా, జాలీగా ఉన్నారు హోటల్లో. సడెన్ గా టైం ఆరైందని రిషీ అందర్నీ డిన్నర్ కెల్దామని హడావిడి పెట్టడం మొదలు పెట్టాడు.

"మూడు రోజులు ఈ నస గాళ్లు పిండొదిలేసాక ఇప్పుడే కొంచెం బ్రేక్ తీసుకుంటున్నాం, మమ్మల్నొదిరెయ్ రా." అన్నాడు మల్లి.

"అవును బాబూ, రేపీ పాటికి అందరం పైకి పోతాం, కొద్ది సేపైనా రెస్టు తీస్కోనీ..." అన్నాడు స్వలా.

"ఏంటండీ ఆ పాడు మాటలు! పైకి కాదు, పక్క గ్రహానికనండి." అంది సునంద.

"పైకెళ్తే గానీ పక్కకెళ్ళలేం గదండీ..." అంటూ చుట్టూ అందర్నీ చూసి ఠక్కున ఆపేసాడు స్వలా.

ఛాన్సిస్తే కదలరని, అందర్నీ డిన్నర్ కి లాక్కెళ్ళాడు రిషీ. వెళ్తూ వెళ్తూ తనకి నచ్చిన ఆరెంజ్ జాకెట్ వేస్కున్నాడు.

"బ్రో, నువ్వీ మధ్య బాగా ఫ్యాషన్ ఫాలో అవుతున్నట్టున్నావ్?" అంది నీలూ కారులోకి ఎక్కుతున్నప్పుడు.

"ఫ్యాషన్ ని కాదే, ఆ నాసా మేడమ్ ని ఫాలో అవుతున్నట్టున్నాడు." అన్నాడు మల్లి ఒక కన్ను పైకెత్తి రిషీని డౌట్ గా చూస్తూ.

జగదీశ్, సునందలు నోరు తెరిచారు. "బాబాయ్, విశాతో పెళ్ళి పెట్టుకుని నందూతో... అలా ఎలా అంటావ్?" అన్నాడు రిషీ అసహనంగా.

"రెండ్రోజుల్నించీ తనని చూస్తున్నప్పుడల్లా నీ మొహం వెలిగిపోతోంది. ఏదైనా ఉంటే ఇక్కడే చెప్పెయ్! మళ్ళీ మార్స్ దాకా తీస్కెళ్ళి ముహూర్తం టైంకి మీ అమ్మ నీ రూంలోకి చూసి 'మున్నా!' అనీ, నాన్న 'రిషీ!' అని గావుకేక పెట్టడాలూ, నువ్వు రూం వెనక కిటికీ లోంచి దూకి అప్పుడే బయల్దేరుతున్న రాకెట్టు పట్టుకొని భూమ్మీద కొచ్చి నందూ తో భారీ ఎమోషనల్ డైలాగులు కొట్టడాలూ, మార్సు వాళ్ళు ఇదే అదనుగా భూమ్మీద పగ పెంచేసుకోని యుద్ధం ప్రకటించడాలూ! ఇవన్నీ వద్దమ్మా." అన్నాడు హడావిడిగా. అందరూ ఒక్క నిమిషం నిశ్శబ్దంగా ఉండి, పెద్దగా నవ్వేసారు.

"మీలో చాలా టాలెంట్ ఉంది సార్, మూవీస్ కి స్టోరీ లెందుకు రాయట్లేదు!?" అన్నాడు స్వలా సీరియస్ గా.

రిషీ మాత్రం కోపంతో "బాబాయ్, ఇంకో మాటంటే, నడుస్తున్న కార్లోంచి కిందికి తోసేస్తా నిన్ను." అన్నాడు.

వాళ్ళ కారునే కొంత దూరం నుండి ఇంకో కారు ఫాలో అవుతోందని గమనించలేదెవరూ. రెస్టారెంట్ పార్కింగ్ లో రిషీ కారు దిగి బైటకి రాగానే, వెనక కారులో గమనిస్తున్న జానీ తన ముందు స్క్రీన్ లో ఉన్న రిషీ ఫొటోని మ్యాచ్ చేస్కోని "దట్ ఆరెంజ్ జాకెట్ గయ్." అన్నాడు వేలితో ముందు చూపిస్తూ.

"వెళ్దామా?" అడిగాడు పక్క సీట్లో గన్ తో రెడీగా ఉన్నతను.

"లేదు, ఇట్స్ డేంజరస్. బైట వెయిట్ చేద్దాం. వీళ్ళు ఈ దారిలోనే వెనక్కి వెళ్ళాలి. అప్పుడు చూద్దాం." అంటూ వాళ్ళ కారుని వెనక్కి తిప్పి పక్కనే ఉన్న దట్టమైన చెట్ల పక్కన ఆపి ఉంచాడు జానీ.

రిషీ వాళ్ళందరూ లోపలి కెళ్ళాక ఒక రోబో వచ్చి వాళ్లని తనతో తీసుకెళ్లింది. అక్కడ ఓ వైపు బార్, మరో వైపు డైనింగ్ సీట్లూ ఉన్నాయి. మల్లి ఆ బార్ దగ్గరే బ్రేక్ వేసినట్టు ఆగిపోతే వాళ్ళావిడ బలవంతంగా ముందుకి తోసుకెళ్ళాల్సొచ్చింది. ముందే రిజర్వ్ చేసిన టేబుల్ దగ్గర నందూ గ్రీన్ స్లీవ్ లెస్ టాప్, జీన్స్ వేసుకోనుంది. తన అందర్నీ చూస్తూ నవ్వుతూ వచ్చి రిషీకీ హగ్గిచ్చి పక్కనే కుర్చో పెట్టుకుంది.

"మీ అందరికీ ఈ రెస్టారెంట్ స్పెషాలిటీ తెలుసా, ప్రపంచంలో మొట్టమొదటి అన్నీ రోబోలతో నడిచే రెస్టారెంట్ ఇది. పదేళ్ల నుండి సక్సెస్ ఫుల్ గా రన్ అవుతోంది." అంది కళ్ళు పెద్దవి చేస్తూ.

చుట్టూ తిరుగుతూ ఆర్డర్స్ తీసుకుంటున్న రోబోలని చూసి ఆశ్చర్యపోయారందరూ.

"మరి లోపల చెఫ్స్?" అడిగాడు సందేహంగా మల్లి.

"లోపలి చెఫ్సే కాదంకుల్, బార్ టెండర్ కూడా రోబోనే!" అంది తను.

"అది సరే, ఇంతకీ డబ్బులైనా మనుషులకిస్తాయా? లేతే ఇవే ఎక్కడో ఖర్చు పెట్టేసి, సున్నం పెడతాయా?" అన్నాడు కళ్ళు తిప్పుతూ.

"ఏమో అంకుల్, వాటిష్టం అనుకుంటా."

వాళ్లని కట్ చేసి నందూతో మాట్లాడ్డం మొదలుపెట్టాడు రిషీ. మాటల్లో వాళ్ళ కళ్ళు మధ్య మధ్యలో కలుస్తూ ఇబ్బందిగా ఉన్నప్పుడు ఇద్దరూ ప్లేటులోకి, పక్కనోళ్ళ వైపు చూడటం చేస్తున్నారు.

ఎదురుగా మల్లి వైపోసారి చూస్తే తను కళ్ళతోనే 'ఏం జరుగుతోంది' అన్నట్టు సైగ చేసాడు. రిషీ నవ్వి తల అడ్డంగా ఊపాడు. చివరికి అందరూ డెసెర్ట్స్ తింటున్నప్పుడు అలాగే మాటల మధ్య లోంచి రిషీ తలెత్తి చూస్తే టేబుల్ చివర నుండి సునంద తన వైపే సీరియస్ గా చూస్తుండటంతో దొంగలాగా తల తిప్పుకున్నాడు తను.

డిన్నర్ అయ్యాక అందరూ బయల్దేరబోతుంటే, నందూ మొహం దిగులుగా మారింది. ఏదైతే అదౌతుందని తను "రిషీ, క్యాన్ యూ గివ్ మి సమ్ కంపెనీ?" అంది. అతను పక్కనే ఉన్న సునంద వైపు అసహాయంగా చూస్తే "ఆంటీ, రిషీని జాగ్రత్తగా ఇంట్లో దింపే బాధ్యత నాది. ఇట్స్ జస్ట్ ఫర్ సమ్ టైం." అంది. సునంద వాళ్ళిద్దరి వైపు చూస్తూ "రిషీ, తొందరగా వచ్చేయ్. రేపటి కి లేట్ అవ్వ కూడదు మనం." అంది సీరియస్ గా.

వాళ్ళు కారెక్కాక "చూశావా వదినా! నేను ముందే చెప్పానా?" అన్నాడు మళ్లి అవకాశం కోసం చూస్తున్న వాడిలా. మౌనంగా ఉంది తను.

"డాడ్! తనొక ఫ్రెండ్, లోన్లీగా ఉంది. మాట్లాడుకోవడానికి ఉండమంది, నథింగ్ రాంగ్ ఇన్ దట్." అంది నీలూ భుజాలెగరేస్తూ.

వాళ్ళు వెళ్లిపోయాక రిషీని బార్ దగ్గరికి తెచ్చింది నందూ. ఎదురుగా ఓ రోబో డ్రింక్స్ కలుపుతోంది.

"టూ బ్లూ హిల్స్ ప్లీజ్." అంది.

"అలాంటివి నాకు పడవు. పైగా తాగి పడిపోతే, మీ నాసా వాళ్ళే నన్ను రాకెట్ కాదు కదా, ఆ లాంచ్ స్టేషన్ గడప కూడా తాకనివ్వరు." అన్నాడు సందేహంగా మొహం పెట్టి.

"అంత సీన్ లేదు, ఇది మార్టినీ కాక్ టైలే, లైట్ గానే ఉంటుంది." అంది సిప్ చేస్తూ.

"వద్దులే, ఇందాక మమ్మీ కూడా రమ్మంది. ఏదో తేడాగా చూసింది నన్ను. ఇప్పుడు తాగెల్తే ఫుల్లు క్లాస్ పీకుతుంది."

అతని మాట పూర్తవ్వకుండానే నందూ అతని కాలర్ పట్టుకొని తన దగ్గరగా లాక్కుంది. కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూస్తూ "మార్స్ వెళ్ళకపోతే ఛస్తావా! ఇక్కడ నేనున్నానుగా, స్టే విత్ మీ..." అంది తూగుతున్నట్టు.

రిషీకి షాక్ కొట్టినట్టయ్యింది. అలాగే తన కళ్ళలోకి ఓ నిమిషం చూస్తూ ఉండిపోయాడు. నందూ జీవితంలోని, మనసులోని ఒంటరితనం ఆమె కళ్ళల్లో స్పష్టంగా తెలుస్తోందతనికి. జాలేసింది. నందూ అతని కళ్ళూ, పెదాల వైపు మార్చి చూస్తూ ఇంకా దగ్గరగా రాబోయింది. అతనొక్క క్షణంలో తేరుకుని వెనక్కి జరిగి మెల్లగా తన కాలర్ ని ఆమె చేతి నుండి విడిపించుకున్నాడు.

ఒక్కసారి గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుని, తన పక్కనే ఉన్న డ్రింక్‌ని గటగటా తాగేశాడు. అతడ్ని చూసి చిన్నగా నవ్వుతూ "భయపడ్డావా?" అంది.

తలూపాడతను అడ్డంగా.

"విశా అంటే జెలెస్ గా ఉంది నాకు. నీ అంత మంచి పార్టనర్ ని కొట్టేసినందుకు"

"నేనే లక్కీ, తను చాలా మంచిది."

"నేనూ మంచి దాన్నే, నాతో ఉండిపోతావా?" అంది మళ్ళీ.

"నందూ...ప్లీజ్!"

"ఎందుకురా ఎవరూ నా జీవితంలోకి రారు? వచ్చినా ఉండరు?" అంది ఇంకో డ్రింక్ గ్లాస్ పైకెత్తేస్తూ.

"నందూ, ఇన్నాళ్ళూ నువ్వు కావాలనుకుంటున్న వాళ్ల కోసం వెతుకుతున్నావేమో, ఓ సారి నీ చుట్టూ, నిన్ను కావాలనుకుంటున్న వాళ్లని చూడు..." అన్నాడు తన చెయ్యిమీద చెయ్యి పెడుతూ.

"అంతేనా, నువ్వు..."

"ఫ్రెండ్స్?!"

తను వంగిపోయి దిగులుగా ఉంది కొంత సేపు. తర్వాత చటుక్కున తలెత్తి ఇంకో డ్రింక్ అని సైగచేసింది రోబో వైపు.

రిషీ మధ్యలో "నో, నో మోర్ డ్రింక్స్. పద వెళ్దాం. ఇది లైట్ అన్నావ్, చూడు నీకెంత ఎక్కేసిందో." అన్నాడు తన చెయ్యి పట్టుకుని పైకి లేపబోతూ.

నందూ "జస్ట్ ఫ్రెండ్సా మనం!" అని తూలుతూ అతనితో బైటకి నడిచింది.

వాళ్ళు బైటికొచ్చేటప్పటికి అర్ధరాత్రి రెండు దాటుతోంది. బయట చల్లటి గాలి తగలడంతో నందూ వణకడం గమనించి తన జాకెట్ ని ఆమెకిచ్చాడు రిషీ. "థాంక్స్ మన ఫ్రెండ్ షిప్ కి గుర్తా?" అంది అది వేసుకుంటూ నందూ. ముందే వెయిట్ చేస్తున్న 'డ్రైవర్ లెస్ క్యాబ్' ఎక్కి నందూ ఇంటికి బయల్దేరారిద్దరూ.

దూరం నుంచి ఆరెంజ్ జాకెట్ వేసుకొని ఎవరో బయటికొస్తూ కనపడటంతో, అలెర్ట్ అయ్యాడు జానీ. "ఫాలో దట్ ఎల్లో కార్." అని ఆర్డరిచ్చాడు తన కారుకి.

"ఇట్ ఈస్ ఇల్లీగల్ టు ఫాలో అదర్ వెహికల్." అంది కారు.

"షట్ అప్ అండ్ డూ ఇట్!" అరిచాడు పెద్దగా.

మెల్లగా కొంత దూరంనుండి ఫాలో అయ్యారు ఒక పది నిమిషాలు. ముందున్న క్యాబ్ ఒక పెద్ద అపార్ట్‌మెంట్ కమ్యూనిటీ ముందు ఆగింది. అందు లోంచి ఆరెంజ్ జాకెట్ వేసుకున్న వ్యక్తి దిగి రెండు నిమిషాలు వంగి కారు విండోలోకి చూసి మాట్లాడుతున్నట్టు తెలుస్తోంది జానీకి.

"ఇందాక బయల్దేరిన హోటల్ ఇది కాదు కదా? ఇక్కడెందుకు దిగుతున్నాడు?" అడిగాడు పక్కనతను. జానీకీ అర్థం కాలేదు. అతనికవన్నీ అనవసరం. ఇద్దరూ వాళ్ళ కారు పక్కగా పార్క్ చేసి, ముందునన్ కారు దూరం వెళ్ళిపోయే వరకూ ఆగి, ఆరెంజ్ జాకెట్ ని ఫాలో అవ్వడం మొదలుపెట్టారు.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

Post your comments